

hylder, bedre forhold for børnene, bedre forhold for de gamle og bedre forhold for dem indimellem. Og derfor er det jo vigtigt, at regeringen bliver målt, ikke på hvad de sagde dengang, men på, hvordan virkeligheden faktisk har udfoldet sig.

Der er to forskellige billeder i Folketinget i dag. Der er et glansbillede fra regeringens og Dansk Folkepartis side, der siger, at det går ufattelig godt. Dansk Folkeparti var dog lidt tvivlende med hensyn til, om det gik så ufattelig godt. Og det forstår man jo godt. Men regeringen er ikke i tvivl. Det går ufattelig godt. Hvad enten vi taler børn, folkeskole, gamle eller syge, så er regeringens påstand, at det går fremad, og det går rigtig stærkt fremad.

Man besmykker det med tal, der er generelle tal. Vi andre spørger, hvordan virkeligheden er. Hvis man læser de lokale aviser, hvis man møder de lokale byråd, så oplever de en stik modsat virkelighed på alle områder, en virkelighed, hvor man skærer på børneområdet, på daginstitutionsområdet, hvor man skærer på folkeskoleområdet, hvor man skærer på ældreområdet, hvor nogle patienter på hospitalerne, de medicinske og de psykiatriske, betaler prisen for den måde, sygehuspolitikken af regeringen tilrettelægges på. Det er den virkelighed, vi møder ude i den virkelige verden.

Kl. 12.50

Når regeringen så skal dokumentere sine påstande, synes jeg også, det har været interessant i dag, at regeringen henter sit talmateriale fra regnskabsåret 2002. Det er det eneste år, regeringen ikke har haft indflydelse på. Som det rigtigt blev gjort opmærksom på under de korte bemærkninger, var det jo lige præcis det år, hvor regeringen videreførte det, som den tidligere regering havde lavet af kommuneaftale, og derfor kan regeringen svært besmykke sig af tallene for 2002.

Men som sagt: Vi har været igennem en øvelse, der gik ud på at få regeringen til at forstå, at det der lyserøde glansbillede, man går rundt og tegner, tror folk ikke på. Det er vel også derfor, at Børsen kan vise, når man spørger, om folk stadig væk tror, at den nuværende regering er i stand til at levere ordentlig velfærd, at man så oplever et styrtdyk i tilliden til det.

Jeg tror, at de meget mere end vores taler er påvirket af virkelighedens verden, og der ser de med de lokale erfaringer, at påstanden om, at det går fremad på det her område, bare ikke hol-

der. Og det, regeringen så roder sig ud i, er et troværdighedsproblem af ganske betydeligt omfang.

Jeg synes, at debatten har nyttet lidt i dag. Efter ca. 2 timers debat lykkedes det dog at få den konservative ordfører til at medgive, at der er skåret på daginstitutionsområdet, at mine oprindelige oplysninger altså ikke var misvisende, men var fuldstændig korrekte; efter 2½ times debat lykkedes det at få finansministeren til at anerkende, at det er rigtigt, at der er skåret på elevtallet i folkeskolen, og det var dog utroligt, at vi skulle så langt frem.

Nu mangler jeg sådan set bare, at finansministeren også bekræfter det billede, der viser, at den enkelte modtager af hjemmehjælp har mistet 2 pct. under den nuværende regering, for så har vi et billede, der viser, at vi har talt sandt hele vejen, at det er rigtigt, når vi siger, at den nuværende regering ikke har været i stand til at opfylde sine centrale løfter, fordi man er spændt fast af løftet om skatteløftet.

Jeg synes derfor, at vi har mødt en meget presset regering. Der er ingen sammenhæng mellem de løfter, der bliver afgivet, der er ingen sammenhæng mellem det, spindoktorerne pålægger ministrene at sige, og så det, der sker i virkeligheden, og det spænd mellem virkelighed og påstand synes jeg debatten har været meget nyttig for.

Derfor kan jeg glæde finansministeren med at love, at jeg da tror, at vi vil gentage det her. Jeg synes, det har været en rigtig god dag. Jeg synes, regeringen vel sjældent har været så presset i en debat, presset af virkeligheden selv, presset af, at man ikke kan blive ved med at tegne et billede, som virkeligheden modsiger. Så bliver det virkeligheden, der vinder i folks øjne, og derfor står regeringen med et stigende problem.

Derfor synes jeg også, at debatten har vist to alternativer i Folketinget. Det ene alternativ er den kommende opposition, som smider råderummet væk til de ufinansierede skattelettelser, der mest gavner de mest velhavende, og så en opposition, der vil bruge penge til at satse på fremtiden, til at skabe et stærkere fællesskab for børn, for syge, for gamle, for de mest udsatte grupper, vi har. Det synes jeg er en fin debat. En debat tjener til afklaring; det synes jeg debatten har gjort. Tak for debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige en kort bemærkning først.